

Arrest

nr. 247 956 van 21 januari 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 26 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GENERET, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor verzoekende partijen, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoekster in de zaak nr. X (hierna: verzoekster) en verzoeker in de zaak nr. X (hierna: verzoeker), die beide verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 20 september 2018 België binnen met een paspoort en identiteitskaart en verzoeken op 8 oktober 2018 om internationale bescherming. Op 28 februari 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 3 maart 2020 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M. Z. V. E. (...), verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 3 januari 1987 in de stad San Salvador. U woonde er eerst in de wijk Soyapango en toen u 15 jaar oud was verhuisde u naar het centrum van de stad. In 2015 verhuisde u naar Santa Tecla in La Libertad. U maakte uw middelbare school af en ging vervolgens ingenieur informatica studeren aan de universiteit. Nadien ging u werken als koerier voor het bedrijf S. (...). U leerde uw vrouw, A. M. J. L. (...) kennen en trouwde met haar op 11 augustus 2018. Jullie hebben geen kinderen.

U kreeg in El Salvador problemen met de Mara Salvatrucha (MS), een criminele bende. Toen u in mei 2017 onderweg was van uw werk naar huis werd u door twee van hen aangesproken. Ze vertelden u dat ze wisten wie u was, wie uw vriendin was, wie uw familieleden waren etc. U diende hen elke 2 maand 200 dollar te betalen. Ze vertelden u ook dat u in geen geval naar de politie mocht gaan. U ging naar huis en vertelde uw vriendin wat er was gebeurd. Jullie besloten dit bedrag te betalen. Jullie betaalden elke maand 200 dollar tot april 2018. In april 2018 kwamen er 4 personen naar jullie huis. Ze waren ook lid van de MS. Ze vielen met geweld binnen en hielden J. L. (...) en uzelf onder schot. Ze zeiden dat 200 dollar niet langer volstond. U diende voor hen een auto aan te kopen. Ze zouden u later laten weten op wiens naam u die diende te registreren. Indien u dit niet zou doen zouden ze uw familie vermoorden. Opnieuw werd u gewaarschuwd niet naar de politie te gaan. Eén van de bendeleden vond uw verloofde mooi en wilde haar als zijn vriendin. Hij zei dat indien ze zijn vriendin werd, u niet langer geld diende te betalen. Uw verloofde zei hem dat ze liever betaalde dan met hem mee te gaan. De man zei dat hij nog zou terugkomen om haar te halen. Toen ze weggingen waren jullie nog in shock. Jullie besloten weg te gaan van jullie huis. Jullie gingen bij verschillende familieleden en vrienden wonen. U nam uw vakantiedagen op en stopte vervolgens met werken. Op 3 juni 2018 gingen jullie uiteindelijk toch klacht indienen bij de politie. U trouwde op 11 augustus 2018 met uw vrouw en jullie verlieten vervolgens in september 2018 El Salvador. Jullie reisden met jullie eigen paspoorten via Spanje naar België. Jullie kwamen op 20 september 2018 aan in België en hebben op 8 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uw moeder N. E. Z. D. M. (...) en zus E. M. M. Z. (...) zijn intussen ook in België aangekomen en dienden hier op 7 augustus 2019 een eigen verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar El Salvador vreest u dat de leden van de Mara Salvatrucha (MS) u gaan vermoorden en uw vrouw gaan ontvoeren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele paspoort neer, uw identiteitskaart, de klacht van 3/6/2018 bij de politie, uw huwelijksakte en uw diploma van de middelbare school.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit El Salvador weinig overtuigend zijn.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten pogen hun economische en territoriale positie te behouden; en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Aan het incident met leden van een dergelijke bende dat tot uw vertrek uit El Salvador zou geleid hebben kan er bovendien geen geloof worden gehecht. Immers zijn er in uw opeenvolgende verklaringen en die van uw echtgenote tegenstrijdigheden en onaannemelijke elementen vastgesteld, waardoor de geloofwaardigheid ervan op de helling is komen te staan. De Mara Salvatrucha (MS) zou met vier personen naar uw huis gekomen zijn in mei 2018 (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 10). Ze hielden u en uw verloofde onder schot. Uw verloofde merkte tijdens haar persoonlijk onderhoud op dat ze, per uitzondering, gewapend waren (CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 11), hoewel ze eerder al verklaarde dat bendeleden soms gewapend zijn (CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 11). Iets wat overigens aannemelijker klinkt in deze context. U bevond zich in de living zo stelde u, en iedereen stond recht, zo bevestigde u op de vraag of jullie recht stonden of neerzaten (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8). Uw echtgenote vertelde echter dat jullie gedwongen werden op jullie knieën te gaan zitten (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 10). Dit verschil is opmerkelijk. Daarnaast is het weinig aannemelijk dat de MS jullie zouden vragen een auto te kopen en die dan later op naam van een van hen te registreren (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 11; V. (...) 26/6/2019, p. 7; J. (...) 15/4/2019, p. 11). U verklaart dat ze door u een auto te laten kopen misdrijven met een auto kunnen plegen zonder dat ze zelf in het vizier lopen. Deze redenering gaat niet op daar de auto door u gekocht zou zijn maar wel op hun naam zou ingeschreven worden. Er zou dus wel een link zijn naar de bende, terwijl ze dit net wilden vermijden. Bovendien verklaart u ook dat ze meestal een auto stelen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8). Daarnaast zouden ze ook uw vrouw als liefje van een van de bendeleden gewild hebben. Hierbij is het merkwaardig dat ze haar niet gewoon meegenomen hebben bij dit bezoek, maar weggingen haar zo de tijd gaven om te ontkomen. Bovendien verklaarde u dat uw vrouw reageerde op dit verzoek met dat ze nog liever [renta] zou betalen dan met hen mee te gaan (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. ; 26/6/2019, p. 7; J. (...) 15/4/2019, p. 11), terwijl uw echtgenote tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud stelt dat jullie slechts "ja" geknikt hebben toen de bendeleden dit voorstelden (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 7). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van jullie relaas op danige wijze.

U zou nog twee dagen thuis gebleven zijn na dit incident (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 13) en dan zouden jullie ondergedoken zijn. Uw vrouw verklaart in eerste instantie dan weer dat jullie nog een week in jullie huis gebleven zijn (CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 13), om dit bij het tweede persoonlijk onderhoud bij te stellen naar twee dagen (CGVS J. (...) 26/6/2019, p.8). Uzelf sprak tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dan weer van 2 tot 4 dagen dat jullie nog thuis bleven (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8). Het is opmerkelijk dat daarover wisselende verklaringen worden afgelegd. U leefde naar eigen zeggen enige tijd ondergedoken bij vrienden en familie (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 12, 13; V. (...) 26/6/2019, p. 8), maar u kan niet meer concreet zeggen waar u overal gebleven heeft. Nochtans gaat het hier ook maar over een periode van enkele maanden en kan verwacht worden dat u dit wel nog zal weten. Het is

tevens opmerkelijk dat u over deze onderduikperiode niet eerder vertelde, noch op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en noch bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud toen er u werd gevraagd of u ooit elders had gewoond dan de genoemde adressen. U stelt dat u niet de exacte adressen kon geven (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 14) en daarom eerder niks heeft gezegd over het onderduiken. U stelde ook dat het altijd maar voor enkele dagen was (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 14). Hoe dan ook zijn dit geen afdoende verklaringen waarom u initieel niet vermeldde verschillende maanden op andere plaatsen te hebben verbleven. Later voegde u er nog aan toe dat ze op DVZ niet naar details gevraagd hebben (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8), echter is het feit dat u enkele maanden ondergedoken diende te leven geen detail te noemen. Ook uw vrouw vertelde dit niet bij DVZ, ze probeert dit ook te verschonen door te stellen dat ze het kort diende te houden (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 9). Ook dit is geen afdoende verklaring voor deze ommissie.

Hoewel jullie naar eigen zeggen ondergedoken geleefd zouden hebben is uw vrouw wel nog tot eind juni blijven werken, dit omdat het financieel voordeliger zou zijn zo blijkt om de volledige maand te gaan werken (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 7, 8). Aangezien uw vrouw verklaarde bang te zijn dat ze haar op haar werk iets zouden aandoen (CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 11; J. (...) 26/6/2019, p. 7) en de leden van de MS u verteld hadden op de hoogte te zijn van uw werk en dat van uw vrouw (CGVS 15/4/2019 V. (...), p. 10, 11; V. (...) 26/6/2019, p. 5; J. (...) 15/4/2019, p. 11) is dit gedrag merkwaardig. Uw vrouw probeert dit te verklaren door te zeggen dat ze een "Uber" nam of dat haar vader haar naar het werk bracht. Indien de MS jullie in de gaten hielden zullen ze dit snel door gehad, hebben, zeker daar in beide regio's, het werk, de verblijfplaatsen van de familie en uw eigen huis de MS de controle hebben volgens jullie verklaringen (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 12; CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 13; J. (...) 26/6/2019, p. 5) en gezien uw schoonouders nog steeds op hetzelfde adres wonen. Bovendien bent u zelf ook niet geheel duidelijk over wanneer u zelf gestopt bent met werken. Eerst verklaarde u dat u tot 10 juni [2018] gewerkt heeft (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 7, 13). Wanneer er u gevraagd wordt of u problemen kende op uw werk, stelt u plots dat u eerst uw vakantiedagen heeft opgenomen (CGVS V. (...) 15/04/2019, p.13) en daarna weer terug naar uw werk bent gegaan en ontslag genomen heeft. U zou dan op 3 juni 2018 klacht gaan indienen zijn bij de politie van Santa Tecla en dit zonder gevolg, nochtans vertelden u en uw vrouw dat de bendeleden geïnfiltreerd zijn bij de politie en het steeds te weten komen als er iemand klacht indient. Dat jullie dan toch dit risico namen is eveneens opmerkelijk.

Daarnaast zijn jullie na dit incident nog enkele maanden in El Salvador gebleven zonder dat er iets zou gebeurd zijn. U weet niet of ze u nog komen zoeken zijn (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 13, CGVS (...) 15/4/2019, p. 13 en L. (...) 26/6/2019, p. 8). U zou daarentegen wel nog onbekende oproepen ontvangen hebben die u nooit beantwoordde (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8, L. (...) 15/4/2019, p.13)). Het is hier dan ook niet duidelijk of het wel gaat om oproepen door deze bende met wie u al problemen kende. Uzelf kende geen problemen meer en ook uw familie werd niet lastig gevallen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 9). Nochtans hadden de MS ermee gedreigd uw familie te schaden mocht u niet gehoorzamen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 5). Aangezien u verklaarde dat de MS-leden alle informatie hadden over u en uw familie (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 11), en uw vrouw verklaarde dat het voor hen niet moeilijk is om informatie te weten te komen over mensen die ze viseren, is het feit dat uw familie geen problemen kende zeer merkwaardig. Dat uw vrouw stelt dat ze haar ouders niet weten wonen (CGVS L. (...) 15/4/2019, p. 12) kan gezien bovenstaande ook niet aangenomen worden.

Verder zijn jullie nog wettelijk gehuwd in de periode dat jullie ondergedoken leefden. Uw huwelijk werd georganiseerd door het stadshuis en vond er ook plaats op 11 augustus 2018 (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 8, 9). U deed dit naar eigen zeggen om uw familie een plezier te doen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 9). Voor iemand die ondergedoken leefde is dit eveneens opvallend gedrag. Vervolgens zijn zowel u als uw vrouw jullie burgerlijke staat op de identiteitskaart gaan aanpassen en heeft uw vrouw een paspoort aangevraagd. Deze houding is in contradictie met het gegeven dat jullie schrik hadden om het huis te verlaten (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 11; 26/6/2019, p. 7) en ondergedoken zouden moeten geleefd hebben. Hoewel u stelt dat u telkens een andere reisroute nam (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 13) kan dit niet overtuigen. U verklaart ook dat u niet eerder het land kon verlaten omdat u eerst geld bijeen diende te krijgen om uw reis te bekostigen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8, 9) maar aangezien uw vrouw verklaarde dat uw schoonmoeder de reis betaald heeft met haar spaargeld (CGVS J. (...) 15/4/019, p. 14; J. (...) 26/6/2019, p. 8) kan ook deze verklaring niet overtuigen. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast kan u ook niet vertellen wat er verder na uw vertrek nog allemaal is gebeurd. U weet niet of de MS bij uw familie is langs gegaan of hen ook bedreigd hebben omwille van u (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 14; V. (...) 26/6/2019, p. 9). Nochtans zou de MS ook op de hoogte zijn van de

verblijfplaatsen van uw familie (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 10, 11; 26/6/2019, p. 5), zo stelt u. Uw vrouw verklaarde dan weer dat de MS haar ouders niet wisten wonen. Dit kan overigens niet gevolgd worden daar de MS ook de controle had over hun wijk (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 9, L. (...) 26/6/2019, p.5) en ze gemakkelijk aan informatie over de mensen komen. U zou wel bij uw familie informeren over eventuele problemen maar ze zouden hierover niks zeggen. Het is echter opmerkelijk dat uw familie informatie zou achterhouden zelfs om u niet ongerust te maken, en dat ze u niet op de hoogte brengen van eventuele andere acties van de MS (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 14 en V. (...) 26/6/2019, p. 9). Het dient immers gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Dat uw familie u uit bezorgdheid niet zou inlichten, is niet te verzoenen met het feit dat zij u ook aanraadden naar België te komen om internationale bescherming te vragen omwille van problemen met de MS (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8). Hierdoor kan er redelijkerwijze van uw familie worden verwacht dat ze u inlichten over de recente situatie en eventuele verdere ontwikkelingen, nu deze informatie van belang kan zijn voor uw verzoek om internationale bescherming. Dit doet afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw relaas.

Er dient (nogmaals) te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen van afpersing geenszins ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève. Bovendien volstaan de door u aangehaalde feiten en elementen, met name de afpersing door de mara's, op zich niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b aan te tonen. Hierbij kan nog aangestipt worden dat uit de informatie aanwezig in uw administratief dossier bovendien blijkt dat in El Salvador afpersing en het betalen van renta een wijdverspreide en alomtegenwoordige praktijk is waarmee veel Salvadoranen en bedrijven in aanraking komen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw paspoort en identiteitskaart tonen uw nationaliteit en identiteit aan en deze worden niet betwist. Uw huwelijksakte toont slechts uw huwelijk met J. L. A. M. (...) aan. Uw diploma van het middelbaar onderwijs houdt geen verband met uw problemen en toont slechts aan dat u uw middelbare school heeft afgewerkt. De klacht is niet voldoende om voorgaande vaststellingen inzake de geloofwaardigheid van uw asielmotieven teniet te doen. Vooreerst hebben documenten slechts een ondersteunende waarde, namelijk een geloofwaardig asielaanvraag kracht bij zetten, in casu quod non. Bovendien is dergelijke klacht slechts een weergave van uw eigen verklaringen en is het geen afdoende bewijs dat de feiten zich ook werkelijk zo hebben voorgedaan.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Samenvattend wordt geoordeeld dat u het CGVS onvoldoende heeft kunnen overtuigen van het feit dat u El Salvador heeft verlaten omwille van problemen met de Mara Salvatrucha en bij terugkeer zwaarwegende problemen zal ondervinden met hen. U toont bijgevolg niet aan dat u een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. In hoofde van uw echtgenote J. L. A. M. (...), die zich op dezelfde asielmotieven baseert, is het CGVS eveneens overgegaan tot een beslissing van weigering van de internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A. M. J. L. (...), verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 22 juni 1988 in Antiguo Cuscatlan in het departement La Libertad. U woonde in Santa Tecla. U maakt uw middelbare school af en ging Engels studeren aan de universiteit. Na uw studies ging u werken in een callcenter. In 2016 kreeg u een relatie met M. Z. V. E. (...) en ging u met hem samenwonen in Santa Tecla. Jullie trouwden op 11 augustus 2018. Jullie hebben geen kinderen.

U diende El Salvador te verlaten vanwege problemen met de Mara Salvatrucha (MS), een criminele bende. Toen V. E. (...) in mei 2017 onderweg was van zijn werk naar huis werd hij door twee bendeleden aangesproken. Ze wisten alles van uw verloofde, zeiden ze. Ze eisten dat hij elke twee maand 200 dollar zou betalen. Uw vriend had schrik. Toen hij thuis kwam vertelde hij u wat er was voorgevallen. Jullie besloten te betalen en gedurende een jaar betaalden jullie elke twee maand 200 dollar. In april 2018 drongen er vier personen van de MS jullie huis binnen. Ze hielden jullie onder schot en zeiden dat ze meer geld wilden. Ze wilden ook dat jullie een auto voor hen zouden kopen. Ze zouden jullie later laten weten op wiens naam die moest gezet worden. Een van de bendeleden zei dat hij uw als zijn liefde wilde. Indien u zou meegaan als zijn liefde zouden u en uw verloofde geen problemen meer kennen. U wilde dit niet. Hij zei dat u er nog eens over na diende te denken. Ze zeiden ook dat jullie zeker niet naar de politie mochten gaan. Toen ze weggingen waren jullie in shock. Jullie besloten het huis te verlaten en te gaan onderduiken. Jullie dienden jullie ontslag in op jullie werk en gingen bij verschillende vrienden en familie wonen. Op 3 juni 2018 gingen jullie toch klacht indienen bij de politie, hoewel jullie wisten dat het niets zou uithalen. Op 11 augustus 2018 trouwden jullie in het stadhuis, en op 20 september 2018 verlieten jullie El Salvador. Jullie vlogen via Madrid naar België. Jullie kwamen vervolgens aan in België en dienden hier op 8 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar El Salvador vreest u ontvoerd te worden door de leden van de MS.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele paspoort neer, uw identiteitskaart, een klacht van 14/02/2018 bij de politie wegens een overval, uw diploma van de middelbare school en enkele medische documenten (resultaat bloedonderzoek, overzicht medisch dossier opvangcentrum).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2 a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet is omdat uit uw verklaringen blijkt dat de problemen waarop u zich beroept identiek dezelfde zijn als die van uw man M. Z. V. E. (...). Bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend en wordt uw verzoek om internationale bescherming afgewezen. Het CGVS verwijst hiervoor naar de beslissing in hoofde van uw echtgenoot M. Z. V. E. (...) waarvan u de motivering hieronder kan lezen:

(...)

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw paspoort en identiteitskaart tonen uw identiteit en nationaliteit aan, deze worden niet betwist door het CGVS. Uw diploma van de middelbare school houdt geen verband met de door u ingeroepen problemen en toont slechts aan dat u uw middelbare school heeft afgewerkt. De klacht van 14 februari 2018 dateert van een overval die gebeurde voor de aangehaalde problemen die tot uw vertrek hebben geleid (CGVS p. 5). U zou drie keer al overvallen zijn waarbij geld of uw gsm van u werd afgenomen. Het gaat hier om losstaande incidenten, waarbij geen verband is met de door uw aangehaalde asielmotieven. Bovendien is een klacht slechts een neerschrift van uw eigen verklaringen en geen bewijs dat de feiten zich effectief hebben voorgedaan zoals u beweerde. De medische documenten tonen niet aan dat u niet in staat zou zijn een persoonlijk onderhoud af te leggen op het CGVS en tonen evenmin aan dat u niet in staat zou zijn coherente verklaringen af te leggen. Zij tonen slechts aan dat u medisch wordt opgevolgd. U dient voor medische problemen die geen verband houden met uw asielmotieven beroep te doen op andere procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet, met name een verzoek tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 245 610, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 245 609. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift aangeeft zich aan te sluiten bij “*de motieven uiteengezet in het verzoekschrift van haar echtgenoot*” en dat zij de argumentatie in het verzoekschrift van haar echtgenoot integraal citeert. Zij voert geen eigen argumenten aan. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In wat zich aandient als een enig middel zet verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende uiteen:

"1. Een vluchteling is elke persoon die "(...)" (Artikel 1A2 Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen).

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt:

(...)

2. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

Ernstige schade bestaat uit doodstraf of executie; of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

3. Vooreerst dient benadrukt dat verweerster niet in twijfel trekt dat verzoeker bedreigd en afgeperst wordt door leden van de Mara Salvatrucha.

Zij erkent bovendien dat bendes zoals deze een grote invloed hebben op het sociale, economische en politieke leven. Ze vormen een de facto autoriteit. Verweerster stelt dat deze bendes pogen hun territoriaal en economische positie te behouden aan de hand van hun criminele activiteiten. Hun drijfveren zouden niet politiek zijn, doch wel crimineel en economisch van aard.

Meer in het bijzonder zou verzoeker geen deel uitmaken van een sociale groep in de zin van artikel 48/3 §4 d) van de Vreemdelingenwet. Dit aangezien de slachtoffer van dergelijke bendes geen aangeboren kenmerk, gemeenschappelijke achtergrond, geloof, seksuele gerichtheid of politieke overtuiging delen. Om die reden zou er volgens verweerster geen band zijn met de Conventie van Genève.

Verzoeker kan zich hierin niet vinden. Verzoeker is van oordeel dat hij, tezamen met andere slachtoffers van de bendes, wel degelijk een sociale groep uitmaakt in de zin van artikel 48/3 §4 d) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel het in de eerste plaats lijkt, alsof de keuze van slachtoffers eerder willekeurig is, viseren de bendes wel degelijk bepaalde specifieke profielen.

Verzoeker en zijn echtgenote behoren tot een zogenaamde risicoprofiel, met name een groep van personen die blootgesteld zijn aan een hoger risico op afpersing. Dit omwille van het feit dat zij hogere universitaire studies volgden en een behoorlijk inkomen genereerden voor hun vertrek. Bovendien zijn ze geen lid van een bende en sluiten zij zich dus niet aan bij het gedachtegoed van de bende.

Zoals reeds eerder aangeven, trekt verweerster niet in twijfel dat verzoeker bedreigd en afgeperst wordt door leden van de Mara Salvatrucha.

Wel hecht zij geen geloof aan het incident van april 2018 waarbij enkele bendeleden de woning van verzoeker binnenvielen en de echtgenote van verzoeker onder schot hielden.

Verweerster haalt een aantal vermeende tegenstrijdigheden/ ongeloofwaardigheden aan die verzoeker hieronder zal uiteenzetten.

- Zo valt verweerster over het feit dat verzoeker aangaf dat iedereen recht ging staan toen de bendeleden de woning binnenvielen, terwijl zijn echtgenote aangaf dat iedereen gedwongen werd om op hun knieën te gaan zitten.

In feite ging het als volgt: Op het moment dat de bendeleden binnenvielen zat de familie rustig in de zetel. Het is evident dat zij rechtgesprongen toen zij vaststelden dat hun woning aangevallen werd. Tijdens de inval dwongen de leden van de bende verzoeker en zijn familie op een bepaald moment om op hun knieën te gaan zitten.

- Verweerster vindt het ongeloofwaardig dat de bendeleden zouden eisen dat verzoeker een auto voor hen aankocht om die dan vervolgens op hun naam te laten registreren.

Hier is duidelijk een misverstand geslopen in het verslag van het persoonlijk onderhoud van verzoeker. De bendeleden hebben hem gevraagd een auto aan te kopen en deze vervolgens aan hen te geven zodat zij er gebruik van konden maken. Allicht hadden zij de intentie om er allerlei misdaden mee uit te voeren.

Verzoeker die op dat moment letterlijk met een wapen bedreigd werd stemde in. Over de 'details', zoals de inschrijving van de wagen en de feitelijke gevolgen hiervan kon verzoeker op dat moment niet nadenken. Zijn verstand stond op 0.

Achteraf is het hem gedaagd dat de bendeleden de auto allicht niet op hun eigen naam zouden inschrijven, want dan zou er inderdaad een rechtstreekse link zijn tussen hen en de wagen die eventueel waargenomen zou kunnen worden op het plaats delict.

- Verweerster meent ook dat er sprake is van een tegenstrijdigheid omdat verzoeker heeft aangegeven dat hij gewoon 'ja' geknikt heeft op het moment dat de bendeleden opperden dat zijn echtgenote een relatie moest aangaan met een van hen, dit terwijl zijn echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft uiteengezet dat ze op een bepaald moment gezegd heeft dat ze liever renta betaalde.

Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij op het moment van de inval zodanig veel angst had dat hij bereid was om eender wat te doen om de bendeleden de woning te doen verlaten. De echtgenote van verzoeker had uiteraard veel schrik en vreesde niet ongedeerd te blijven, vandaar het voorstel om hen al hun geld te geven.

- Na de feiten bleven verzoeker en zijn echtgenote nog even thuis wonen. Dit was maximaal 1 week (verzoeker sprak van 'een paar' dagen, door de tolk letterlijk vertaald naar '2 dagen', zij echtgenote van 1 week).

Nadien namen zijn afwisselend hun intrek bij verschillende vrienden en familieleden. Eigenlijk verhuisden zij voortdurend van de ene naar de andere plek, reden waarom het voor hen moeilijk is om aan te geven wanneer ze nu net waar en bij wie verbleven. Het is voor hen onmogelijk om dit te reconstrueren.

- Omdat zij de financiële middelen niet hadden om hun dure reis naar Europa te bekostigen, besloten zij hun werkzaamheden - uiterst voorzichtig - verder te zetten. Ze namen zo veel mogelijk verlof op, gebruikten elke dag een andere über. Ook verhuisden zij, zoals reeds aangegeven, voortdurend van verblijfsadres.

- Op het moment dat het persoonlijk onderhoud plaatvond, had verzoeker effectief weinig tot geen informatie aangaande de situatie van zijn familie.

Zijn moeder liet hem erg in het ongewisse aangaande de problemen die zij en de rest van de familie ondervonden in El Salvador.

Ook zij kwamen echter in het vizier van de bendeleden, allicht door het vertrek van verzoeker en zijn echtgenote.

Ondertussen reisden ook de zus, niet én moeder van verzoeker af naar BELGIË. Ook zij dienden een verzoek om internationale bescherming in. Hun procedures zijn nog steeds lopende, hetgeen frappant is, aangezien hun verklaringen toch relevant zijn om een totaal beeld te krijgen van de problemen die verzoeker en zijn familie ondervonden in El Salvador... Het gaat om volgende personen:

o M. Z. E. (...)

o Z. D. M. N. (...)

Gelet op het voorgaande, kan niet anders worden besloten dat dat verzoeker en zijn echtgenote wel degelijk een gegronde vrees hebben om te worden vervolgd in EL SALVADOR bij een eventuele terugkeer.

4. Minstens dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

De situatie in het herkomstland van verzoekers wordt gekenmerkt door het bestaan van een heel groot risico op vervolging/of ernstige schade voor elke Salvadoraanse burgers.

De bendes zijn overal aanwezig zijn, zowel in ruraal als stedelijk gebied. Ze zijn actief in, volgens sommige schattingen, 247 van de 262 gemeentes van het land.

Behalve de hogere sociale klasse, die het zich kan permitteren om in heel dure beveiligde wijken te wonen, wordt de hele bevolking – inbegrepen de middenklasse – blootgesteld aan het bende gerelateerd geweld in El Salvador.

De aanwezigheid van bendes over het heel grondgebied maakt van hen een de facto autoriteit, in die zin dat zij een directe controle hebben over het dagelijks leven van de bevolking, dat "er jaarlijks tussen 250.000 en 300.000 personen dienen te verhuizen (tussen 4 en 5% van de bevolking, zie COI veiligheidssituatie, p. 25), in meerderheid omwille van bedreigingen van bendes, geweld. Verweerster erkent dit ook in bestreden beslissing.

5. Daarnaast dient te worden verwezen naar de bijzondere situatie van personen die na een verblijf in het buitenland naar El Salvador terugkeren (vrijwillig of niet). Verzoekers verwijzen in dit kader naar de conclusie van deze COI Focus diestelt dat de personen die voor hun vertrek veiligheidsproblemen hebben gekend met bendes opnieuw blootgesteld zullen worden aan ernstige problemen met de bendes.

Wat betreft de personen die voor hun vertrek geen problemen zouden hebben gekend blijkt uit de informatie dat de geraadpleegde bronnen niet eenduidig zijn. Volgens sommige bronnen hebben deze personen geen problemen gekend in geval van terugkeer, volgens andere bronnen hebben zij wel problemen gekend, louter omwille van het feit dat zij terugkeren van het buitenland. Ook uit de Guidelines van de UNHCR blijkt dat Salvadoranen die terugkeren van het buitenland blootgesteld kunnen zijn aan afpersingen.

Personen die terugkeren bevinden zich fundamenteel in dezelfde situatie dan alle andere Salvadoranen, maar in hun hoofde bestaat er een verhoogd risico indien de perceptie bestaat in hoofde van de bendeleden die in de wijk van herinstallatie actief zijn, dat de persoon economische middelen heeft. Een dergelijke perceptie kan ontstaan wanneer iemand uit het buitenland komt en/of er familieleden heeft, w'at het geval is voor verzoekende partij. Het louter feit dat zij in het buitenland verbleven, zal de indruk geven dat zij over voldoende financiële middelen beschikken en van hen een doelwit maken voor afpersing.

Het OIM meldt dat zij geen weet hebben van personen die na terugkeer problemen ondervonden met de bendes maar geeft tegelijkertijd wel toe dat de ondersteuning ingewikkeld is aangezien er regio's zijn die zo onveilig zijn dat zij er zich niet verplaatsen.

Er moet met andere woorden rekening gehouden worden met een mogelijks verhoogd risico op bedreiging door bendes omwille van het feit dat verzoekers jarenlang in het buitenland verbleven.

6. De veiligheidssituatie, de tactieken, strategieën en doelwitten van de bendes in Salvador evolueerden sterk na 2015 sterk.

De veiligheidssituatie in El Salvador is doorheen de jaren geëvolueerd is van wijdverspreide criminaliteit naar een gewapend conflict tussen de bendes onderling en nissen de bendes en de overheid.

Er wordt geschat dat er 60.000 bendeleden zijn, die toegang hebben tot wapens die gebruikt worden in gewelddadige acties tegen de bevolking enerzijds en de overheid anderzijds.

Daar waar zij vroeger voornamelijk criminele doelen hadden blijkt dat zij nu ook politieke ambities hebben en controle wensen hebben over regio's en gebieden en vooral bevolkingen. Zij gaan ook de directe strijd aan met de officiële veiligheidsdiensten van het land. De bendes hebben ambitie hebben om territorium en bevolkingen te controleren.

Het niveau van het geweld dat daarbij ten toon wordt gesteld is op het niveau of zelfs hoger dan het niveau van geweld in conflict-zones.

Het niveau van geweld heeft ook diepgaande gevolgen op het publiek leven, van beperkingen in mobiliteit van burgers tot een groot aantal gedwongen verplaatsingen (jaarlijks 4 à 5% van de bevolking).

Er zijn dan ook ernstige aanwijzingen om te besluiten dat ook in internationaal humanitair recht de situatie als een gewapend conflict moet worden gekwalificeerd.

Het hoge aantallen slachtoffers, het inzetten van het leger tegen de bendes, de gebruikte strategieën en tactieken van zowel de bendes en de overheid, het niveau van organisatie van de bendes, hun effectieve territoriale controle, de impact van de veiligheidssituatie op het leven van de burgers en op het publiek leven in het algemeen laat er geen twijfel over bestaan dat er in El Salvador een conflict plaatsvindt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en van artikel 15, c) van de kwalificatierichtlijn".

De defensie-minister van El Salvador heeft om zelf de veiligheidssituatie in El Salvador ook als gewapend conflict gekwalificeerd."

Verzoekster haalt bovenstaand middel integraal aan in haar verzoekschrift.

3.2. Stukken

3.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift van verzoeker worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- de COI Focus "Salvador. Retour au pays des ressortissants" van 9 januari 2020 (stuk 2);
- algemene informatie over El Salvador (stuk 3);
- fotokopieën van de bijlage 26 van twee familieleden van verzoeker (stuk 4).

3.2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift van verzoekster worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2.3. Op 17 december 2020 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad in beide zaken een aanvullende nota bij waarin zij refereert aan de COI Focus "El Salvador: Situation sécuritaire" van 12 oktober 2020.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Als reden voor het vertrek uit hun land van herkomst halen verzoekende partijen problemen met de criminele bende *Mara Salvatrucha* (MS) aan. Verzoeker zou in mei 2017 zijn aangesproken door twee bendelenden die hem vroegen hen om de twee maanden tweehonderd dollar te betalen. Ze zouden hem duidelijk hebben gemaakt dat ze wisten waar hij werkte en woonde en wie zijn familieleden waren en hem afgeraden hebben naar de politie te stappen. Thuisgekomen zou verzoeker aan verzoekster verteld hebben wat er gebeurd was en zouden zij besloten hebben het gevraagde bedrag te betalen. Dit zouden zij gedaan hebben tot april 2018. Toen zouden er vier leden van MS bij hen thuis zijn binnengevallen en hen met een vuurwapen hebben bedreigd. De bendeleden zouden meer geld hebben geëist, alsook dat verzoekende partijen voor hen een auto zouden kopen die zij nadien op naam van één van de bendeleden zouden moeten registreren. Daarbij zouden zij verzoekende partijen en hun familie met de dood hebben bedreigd en hen andermaal gewaarschuwd hebben niet naar de politie te gaan. De bendeleden zouden ook hebben voorgesteld dat verzoekster de “*vriendin*” van één van hen zou worden, in welk geval verzoekende partijen niet meer zouden worden afgeperst. Nadat de bendeleden weer vertrokken waren, zouden verzoekende partijen besloten hebben hun huis te verlaten. Zij zouden vervolgens gedurende enkele maanden bij verschillende familieleden en vrienden hebben gewoond. Op 3 juni 2018 zouden zij alsnog klacht hebben ingediend bij de politie. Op 11 augustus 2018 zouden zij hun reeds geplande huwelijk hebben laten voltrekken en vervolgens in september 2018 El Salvador verlaten hebben. Bij een terugkeer naar hun land van herkomst stellen verzoekende partijen te vrezen dat de bende MS hen zal vermoorden of verzoekster zal ontvoeren en verkrachten.

Na lezing van het administratief dossier is de Raad in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst verlaten hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Als rechtstreekse aanleiding voor hun vertrek halen verzoekende partijen een incident aan dat zich in april 2018 zou hebben voorgedaan en waarbij zij thuis bedreigd en afgeperst zouden zijn door bendeleden van MS. Hun verklaringen met betrekking tot dit incident en de daaropvolgende periode tot aan hun vertrek uit El Salvador in september 2018 bevatten echter meerdere tegenstrijdigheden en onaannemelijke elementen, waardoor hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Zo overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen vooreerst terecht als volgt in hoofde van verzoeker:

“De Mara Salvatrucha (MS) zou met vier personen naar uw huis gekomen zijn in mei 2018 (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 10). Ze hielden u en uw verloofde onder schot. Uw verloofde merkte tijdens haar persoonlijk onderhoud op dat ze, per uitzondering, gewapend waren (CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 11), hoewel ze eerder al verklaarde dat bendeleden soms gewapend zijn (CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 11). Iets wat overigens aannemelijker klinkt in deze context. U bevond zich in de living zo stelde u, en iedereen stond recht, zo bevestigde u op de vraag of jullie recht stonden of neerzaten (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8). Uw echtgenote vertelde echter dat jullie gedwongen werden op jullie knieën te gaan zitten (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 10). Dit verschil is opmerkelijk. Daarnaast is het weinig aannemelijk dat de MS jullie zouden vragen een auto te kopen en die dan later op naam van een van hen te registreren (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 11; V. (...) 26/6/2019, p. 7; J. (...) 15/4/2019, p. 11). U verklaart dat ze door u een auto te laten kopen misdrijven met een auto kunnen plegen zonder dat ze zelf in het vizier lopen. Deze redenering gaat niet op daar de auto door u gekocht zou zijn maar wel op hun naam zou ingeschreven worden. Er zou dus wel een link zijn naar de bende, terwijl ze dit net wilden vermijden. Bovendien verklaart u ook dat ze meestal een auto stelen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8). Daarnaast zouden ze ook uw vrouw als liefje van een van de bendeleden gewild hebben. Hierbij is het merkwaardig dat ze haar niet gewoon meegenomen hebben bij dit bezoek, maar weggingen haar zo de tijd gaven om te ontkomen. Bovendien verklaarde u dat uw vrouw reageerde op dit verzoek met dat ze nog liever [renta] zou betalen dan met hen mee te gaan (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. ; 26/6/2019, p. 7; J. (...) 15/4/2019, p. 11), terwijl uw echtgenote tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud stelt dat jullie slechts “ja” geknikt hebben toen de bendeleden dit voorstelden (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 7). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van jullie relaas op danige wijze.”

Verzoekende partijen kunnen niet overtuigen waar zij hun verklaringen met elkaar in overeenstemming trachten te brengen door toe te lichten dat zij recht sprongen uit de zetel toen hun woning werd aangevallen, doch dat de bendeleden hen tijdens de inval op een bepaald moment dwongen op hun

knieën te gaan zitten. Op de vraag of ze bleven zitten of recht stonden antwoordde verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) als volgt: *“We stonden allemaal recht, zowel zij als we, we stonden recht”* (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 3, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 26 juni 2019, p. 8). Uit het antwoord dat zowel zij als hun belagers recht stonden blijkt duidelijk dat verzoeker doelde op hun houding tijdens het gesprek met hun belagers en niet enkel het moment waarop hun belagers binnendrongen in de woning. Indien zij door hun belagers op de knieën gedwongen werden, zoals verzoekster tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde, mag worden verwacht dat verzoeker dit ook zou hebben aangegeven, *quod non*. De weergave van de feiten (*post factum*) in de verzoekschriften is niet van aard om de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden op te heffen of te verklaren.

Evenmin overtuigend is de uitleg dat verzoeker er onder bedreiging met een wapen mee heeft ingestemd om een wagen aan te kopen voor de benedeleden en op dat moment niet kon nadenken over details zoals de inschrijving van de wagen en de feitelijke gevolgen hiervan, maar dat het hem achteraf is gedaagd dat de benedeleden de wagen allicht niet op hun eigen naam zouden inschrijven omdat er dan inderdaad een rechtstreekse link zou zijn tussen hen en de wagen wanneer die eventueel zou worden waargenomen op een plaats delict. Zowel verzoeker als verzoekster hebben tijdens hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaard dat zij voor een auto dienden te zorgen die zij op naam van de benedeleden moesten zetten (adm. doss., stuk 3, vragenlijst verzoeker, vraag 3.5, en stuk 7, vragenlijst verzoekster, vraag 3.5). Verzoeker heeft ook tijdens beide persoonlijke onderhouds op het CGVS verklaard dat het de bedoeling was dat de auto zou worden ingeschreven op naam van een bendelid (adm. doss., stuk 3, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 15 april 2019, p. 11 en 14, en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 26 juni 2019, p. 7). Verzoeker verklaart op geen enkele wijze waarom hij tijdens zijn gehoren bij herhaling heeft verklaard dat de benedeleden wilden dat de auto op hun naam zou worden geregistreerd indien hij zich na het incident zou hebben gerealiseerd dat dit geen steek houdt.

Verzoekende partijen wensen nog te verduidelijken dat verzoeker op het moment van de inval zodanig veel angst had dat hij bereid was om eender wat te doen om de benedeleden de woning te doen verlaten en dat verzoekster uit schrik om niet ongedeed te blijven voorstelde om de benedeleden al hun geld te geven. Met deze uitleg weerleggen noch ontkrachten zij echter de pertinente vaststelling dat verzoeker tijdens zijn beide persoonlijke onderhouds en verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS hebben verklaard dat verzoekster op het verzoek van de benedeleden reageerde door te zeggen dat ze nog liever verder bleef betalen dan met hen mee te gaan (adm. doss., stuk 3, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 15 april 2019, p. 11; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 26 juni 2019, p. 7; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 15 april 2019, p. 11), doch dat verzoekster tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud in tegenspraak hiermee verklaard heeft dat ze niet reageerden en gewoon ‘ja’ knikten (adm. doss., stuk 3, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 26 juni 2019, p. 7).

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt in hoofde van verzoeker:

“U zou nog twee dagen thuis gebleven zijn na dit incident (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 13) en dan zouden jullie ondergedoken zijn. Uw vrouw verklaart in eerste instantie dan weer dat jullie nog een week in jullie huis gebleven zijn (CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 13), om dit bij het tweede persoonlijk onderhoud bij te stellen naar twee dagen (CGVS J. (...) 26/6/2019, p.8). Uzelf sprak tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dan weer van 2 tot 4 dagen dat jullie nog thuis bleven (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8). Het is opmerkelijk dat daarover wisselende verklaringen worden afgelegd. U leefde naar eigen zeggen enige tijd ondergedoken bij vrienden en familie (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 12, 13; V. (...) 26/6/2019, p. 8), maar u kan niet meer concreet zeggen waar u overal gebleven heeft. Nochtans gaat het hier ook maar over een periode van enkele maanden en kan verwacht worden dat u dit wel nog zal weten. Het is tevens opmerkelijk dat u over deze onderduikperiode niet eerder vertelde, noch op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en noch bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud toen er u werd gevraagd of u ooit elders had gewoond dan de genoemde adressen. U stelt dat u niet de exacte adressen kon geven (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 14) en daarom eerder niks heeft gezegd over het onderduiken. U stelde ook dat het altijd maar voor enkele dagen was (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 14). Hoe dan ook zijn dit geen afdoende verklaringen waarom u initieel niet vermeldde verschillende maanden op andere plaatsen te hebben verbleven. Later voegde u er nog aan toe dat ze op DVZ niet naar details gevraagd hebben (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8), echter is het feit dat u enkele maanden ondergedoken diende te leven geen detail te noemen. Ook uw vrouw vertelde dit niet bij DVZ, ze

probeert dit ook te verschonen door te stellen dat ze het kort diende te houden (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 9). Ook dit is geen afdoende verklaring voor deze omissie."

Het betoog dat verzoekende partijen nog maximaal één week thuis zijn blijven wonen na de inval van de bendeleden is allerm minst afdoende ter verklaring of verschoning van de duidelijke discrepanties in hun opeenvolgende verklaringen. Dat verzoeker sprak van 'een paar' dagen, doch dat dit door de tolk letterlijk vertaald werd naar 'twee' dagen, is een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd. Hoe dan ook is het niet aannemelijk dat verzoekende partijen niet preciezer zouden kunnen aangeven hoeveel nachten zij nog thuis hebben geslapen alvorens onder te duiken, gelet op de grote angst die zij toen zouden hebben gevoeld. Dat verzoekende partijen nadien voortdurend verhuisden van de ene naar de andere plek en het daarom voor hen onmogelijk is te reconstrueren wanneer ze nu net waar en bij wie verbleven, zoals zij verder opmerken, neemt niet weg dat zij gedurende meerdere maanden voor hun vertrek uit El Salvador niet meer thuis zouden hebben gewoond, doch hier beiden bij de DVZ, alsook verzoeker desgevraagd bij aanvang van zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, geen melding van hebben gemaakt. De Raad volgt de commissaris-generaal in zijn oordeel dat het hier geen detail betreft en dat verzoekende partijen hun omissie niet verschonen of verklaren door erop te wijzen dat zij zich bij de DVZ dienden te beperken tot een korte weergave van de feiten.

Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker de volgende overwegingen maakt:

"Hoewel jullie naar eigen zeggen ondergedoken geleefd zouden hebben is uw vrouw wel nog tot eind juni blijven werken, dit omdat het financieel voordeliger zou zijn zo blijkt om de volledige maand te gaan werken (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 7, 8). Aangezien uw vrouw verklaarde bang te zijn dat ze haar op haar werk iets zouden aandoen (CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 11; J. (...) 26/6/2019, p. 7) en de leden van de MS u verteld hadden op de hoogte te zijn van uw werk en dat van uw vrouw (CGVS 15/4/2019 V. (...), p. 10, 11; V. (...) 26/6/2019, p. 5; J. (...) 15/4/2019, p. 11) is dit gedrag merkwaardig. Uw vrouw probeert dit te verklaren door te zeggen dat ze een "Uber" nam of dat haar vader haar naar het werk bracht. Indien de MS jullie in de gaten hielden zullen ze dit snel door gehad, hebben, zeker daar in beide regio's, het werk, de verblijfplaatsen van de familie en uw eigen huis de MS de controle hebben volgens jullie verklaringen (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 12; CGVS J. (...) 15/4/2019, p. 13; J. (...) 26/6/2019, p. 5) en gezien uw schoonouders nog steeds op hetzelfde adres wonen. Bovendien bent u zelf ook niet geheel duidelijk over wanneer u zelf gestopt bent met werken. Eerst verklaarde u dat u tot 10 juni [2018] gewerkt heeft (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 7, 13). Wanneer er u gevraagd wordt of u problemen kende op uw werk, stelt u plots dat u eerst uw vakantiedagen heeft opgenomen (CGVS V. (...) 15/04/2019, p.13) en daarna weer terug naar uw werk bent gegaan en ontslag genomen heeft. U zou dan op 3 juni 2018 klacht gaan indienen zijn bij de politie van Santa Tecla en dit zonder gevolg, nochtans vertelden u en uw vrouw dat de bendeleden geïnfilteerd zijn bij de politie en het steeds te weten komen als er iemand klacht indient. Dat jullie dan toch dit risico namen is eveneens opmerkelijk."

Met het betoog dat zij de financiële middelen niet hadden om hun dure reis naar Europa te bekostigen en daarom besloten hun werkzaamheden – uiterst voorzichtig – verder te zetten, dat zij zo veel mogelijk verlof opnamen en elke dag een andere 'Uber' gebruikten en dat zij voortdurend hun verblijfsadres wijzigden, verklaren verzoekende partijen niet waarom (i) zij meenden te kunnen onderduiken bij vrienden en familie indien zij door de MS in de gaten gehouden werden en de onderduikadressen gelegen waren in gebieden die door de MS gecontroleerd werden, (ii) verzoekster het nog aandurfde zich naar haar werk te begeven indien zij bang was onderweg problemen te krijgen met bendeleden en deze bovendien op de hoogte waren van haar werk, (iii) verzoeker aanvankelijk zonder meer verklaarde tot 10 juni 2018 te hebben gewerkt maar gevraagd of hij nog problemen kende op zijn werk plots aangeeft dat hij vakantiedagen heeft opgenomen en daarna naar zijn werk is teruggekeerd om ontslag te nemen, en (iv) zij alsnog het risico hebben genomen om klacht bij de politie in te dienen, hoewel deze geïnfilteerd is door leden van de MS en deze het steeds te weten komen als er iemand klacht indient. Verzoekende partijen gaan verder geheel voorbij aan verzoeksters verklaringen volgens de welke haar moeder hun reis met haar spaargeld zou hebben betaald (adm. doss., stuk 3, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 15 april 2019, p. 14, en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 26 juni 2019, p. 8). Dat zij hun werkzaamheden dienden verder te zetten om hun reis te kunnen bekostigen, kan in het licht van voormelde verklaringen niet overtuigen.

Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoekende partijen de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker volledig ongemoeid laten:

"Daarnaast zijn jullie na dit incident nog enkele maanden in El Salvador gebleven zonder dat er iets zou gebeurd zijn. U weet niet of ze u nog komen zoeken zijn (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 13, CGVS (...)

15/4/2019, p. 13 en L. (...) 26/6/2019, p. 8). U zou daarentegen wel nog onbekende oproepen ontvangen hebben die u nooit beantwoordde (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8, L. (...) 15/4/2019, p.13)). Het is hier dan ook niet duidelijk of het wel gaat om oproepen door deze bende met wie u al problemen kende. Uzelf kende geen problemen meer en ook uw familie werd niet lastig gevallen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 9). Nochtans hadden de MS ermee gedreigd uw familie te schaden mocht u niet gehoorzamen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 5). Aangezien u verklaarde dat de MS-leden alle informatie hadden over u en uw familie (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 11), en uw vrouw verklaarde dat het voor hen niet moeilijk is om informatie te weten te komen over mensen die ze viseren, is het feit dat uw familie geen problemen kende zeer merkwaardig. Dat uw vrouw stelt dat ze haar ouders niet weten wonen (CGVS L. (...) 15/4/2019, p. 12) kan gezien bovenstaande ook niet aangenomen worden. Verder zijn jullie nog wettelijk gehuwd in de periode dat jullie ondergedoken leefden. Uw huwelijk werd georganiseerd door het stadshuis en vond er ook plaats op 11 augustus 2018 (CGVS J. (...) 26/6/2019, p. 8, 9). U deed dit naar eigen zeggen om uw familie een plezier te doen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 9). Voor iemand die ondergedoken leefde is dit eveneens opvallend gedrag. Vervolgens zijn zowel u als uw vrouw jullie burgerlijke staat op de identiteitskaart gaan aanpassen en heeft uw vrouw een paspoort aangevraagd. Deze houding is in contradictie met het gegeven dat jullie schrik hadden om het huis te verlaten (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 11; 26/6/2019, p. 7) en ondergedoken zouden moeten geleefd hebben. Hoewel u stelt dat u telkens een andere reisroute nam (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 13) kan dit niet overtuigen. U verklaart ook dat u niet eerder het land kon verlaten omdat u eerst geld bijeen diende te krijgen om uw reis te bekostigen (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8, 9) maar aangezien uw vrouw verklaarde dat uw schoonmoeder de reis betaald heeft met haar spaargeld (CGVS J. (...) 15/4/019, p. 14; J. (...) 26/6/2019, p. 8) kan ook deze verklaring niet overtuigen. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Tot slot acht de Raad het net zo min als de commissaris-generaal aannemelijk dat verzoekende partijen niet kunnen vertellen wat er zich na hun vertrek uit El Salvador nog heeft voorgedaan in verband met de door hen voorgehouden problemen. Dit wordt in hoofde van verzoeker in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt toegelicht:

“U weet niet of de MS bij uw familie is langs gegaan of hen ook bedreigd hebben omwille van u (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 14; V. (...) 26/6/2019, p. 9). Nochtans zou de MS ook op de hoogte zijn van de verblijfplaatsen van uw familie (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 10, 11; 26/6/2019, p. 5), zo stelt u. Uw vrouw verklaarde dan weer dat de MS haar ouders niet wisten wonen. Dit kan overigens niet gevolgd worden daar de MS ook de controle had over hun wijk (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 9, L. (...) 26/6/2019, p.5) en ze gemakkelijk aan informatie over de mensen komen. U zou wel bij uw familie informeren over eventuele problemen maar ze zouden hierover niks zeggen. Het is echter opmerkelijk dat uw familie informatie zou achterhouden zelfs om u niet ongerust te maken, en dat ze u niet op de hoogte brengen van eventuele andere acties van de MS (CGVS V. (...) 15/4/2019, p. 14 en V. (...) 26/6/2019, p. 9). Het dient immers gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Dat uw familie u uit bezorgdheid niet zou inlichten, is niet te verzoenen met het feit dat zij u ook aanraadden naar België te komen om internationale bescherming te vragen omwille van problemen met de MS (CGVS V. (...) 26/6/2019, p. 8). Hierdoor kan er redelijkerwijze van uw familie worden verwacht dat ze u inlichten over de recente situatie en eventuele verdere ontwikkelingen, nu deze informatie van belang kan zijn voor uw verzoek om internationale bescherming. Dit doet afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Door in zijn verzoekschrift op te merken dat hij op het moment dat zijn persoonlijk onderhoud plaatsvond effectief weinig tot geen informatie had over de situatie van zijn familie en dat zijn moeder hem in het ongewisse liet over de problemen die zij en de rest van de familie in El Salvador ondervonden, herhaalt verzoeker in essentie zijn eerdere verklaringen, waaraan omwille van de hoger uiteengezette redenen geen geloof kan worden gehecht. Dat verzoekers familieleden ook in het vizier van de bendeleden kwamen, allicht door het vertrek van verzoekende partijen, is een loutere bewering die in het licht van verzoekers ongeloofwaardig bevonden problemen niet kan overtuigen. Het gegeven dat verzoekers zus, nicht en moeder ook naar België reisden en een verzoek om internationale bescherming indienden – verzoeker voegt de “bijlage 26” van zijn moeder en zus bij zijn verzoekschrift –, neemt niet weg dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden onderzocht, rekening houdend met de concrete omstandigheden eigen aan de zaak en de situatie in het land van herkomst van de verzoeker op het ogenblik van de beslissing. Overigens merkt verwerende partij ter terechtzitting op dat ook in hoofde van verzoekers familieleden een weigeringsbeslissing werd genomen, wat door verzoekende partijen niet wordt betwist.

De Raad besluit dat verzoekende partijen in hun verzoekschriften geen overtuigende argumenten of elementen aanbrengen die van aard zijn de pertinente en terechte vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te stellen of hieraan afbreuk te doen. Bijgevolg blijven zij in gebreke de door hen voorgehouden problemen met de bende MS aannemelijk te maken en tonen zij niet aan dat zij hun land van herkomst dienden te verlaten dan wel dat zij er niet meer naar kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees om door deze bende te worden vervolgd. De informatie over het bendegeweld in El Salvador die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) heeft geen betrekking op de persoonlijke vervolgingsfeiten die hij en verzoekster in het kader van hun verzoeken aanhalen en is dan ook niet dienstig. De argumentatie dat zij een hoger risico op afpersing lopen “omwille van het feit dat zij hogere universitaire studies volgden en een behoorlijk inkomen genereerden voor hun vertrek”, bovendien geen lid zijn van een bende en zich niet aansluiten bij het gedachtegoed van bendes, volstaat verder niet om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst daadwerkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven wat dit betreft in gebreke.

Verzoekende partijen verwijzen in hun verzoekschriften nog naar “de bijzondere situatie van personen die na een verblijf in het buitenland naar El Salvador terugkeren (vrijwillig of niet)”, en meer bepaald naar wat hierover wordt uiteengezet in de COI Focus “Salvador. Retour au pays des ressortissants” van 9 januari 2020, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen en waarvan verzoeker een kopie bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 2). Zij betogen dat personen die terugkeren zich fundamenteel in dezelfde situatie bevinden als alle andere Salvadoranen, maar dat in hun hoofde een verhoogd risico bestaat indien bij de bendeleden die in de wijk van hervestiging actief zijn de perceptie bestaat dat zij economische middelen hebben. Een dergelijke perceptie kan ontstaan wanneer iemand uit het buitenland komt en/of er familieleden heeft, wat voor hen het geval is, zo stippen verzoekende partijen aan. Het loutere feit dat zij in het buitenland verbleven zal volgens hen de indruk wekken dat zij over voldoende financiële middelen beschikken en van hen een doelwit voor afpersing maken.

Op basis van de landeninformatie die door de partijen wordt aangereikt, kan niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij naar aanleiding van de door hen aangehaalde feiten en gebeurtenissen een gegronde vrees voor vervolging hebben bij terugkeer naar El Salvador. Zij maken dan ook niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zullen ondervinden. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich in hun verzoekschriften tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zouden worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Zij maken slechts in het algemeen gewag van een mogelijke perceptie bij bendeleden dat zij bemiddeld zijn omwille van hun verblijf in het buitenland en het feit dat zij hier familie hebben wonen. Zoals door hen aangegeven in hun verzoekschriften, werkten zij beiden in El Salvador en genereerden zij een behoorlijk inkomen voor hun vertrek, zodat niet kan worden ingezien waarom hun terugkeer uit het buitenland zou leiden tot een verhoogd risico dat zij zouden worden beschouwd als financieel meer vermogend dan voorheen. Het verblijf van verzoekende partijen in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Overigens hebben verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

De door verzoekende partijen in de loop van hun administratieve procedure neergelegde stukken (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten') kunnen geen afbreuk doen aan de appreciatie van hun vluchtmotieven. De klacht van 3 juni 2018 is slechts een weergave van hun eigen verklaringen en kan dan ook niet als objectief bewijs van de beschreven feiten in aanmerking worden genomen. Bovendien betreft het een loutere fotokopie en kan aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën hoe dan ook slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend. De paspoorten en identiteitskaarten tonen de identiteit en nationaliteit van verzoekende partijen aan, die *in casu* niet ter discussie staan. De huwelijksakte kan staven dat verzoekende partijen getrouwd zijn, wat evenmin wordt betwist. De fotokopieën van hun middelbare diploma's houden geen verband met de door hen aangevoerde problemen en tonen slechts aan dat zij hun middelbare school hebben afgewerkt.

Wat betreft de overige door verzoekster neergelegde documenten, wordt in de eerste bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"De klacht van 14 februari 2018 dateert van een overval die gebeurde voor de aangehaalde problemen die tot uw vertrek hebben geleid (CGVS p. 5). U zou drie keer al overvallen zijn waarbij geld of uw gsm van u werd afgenomen. Het gaat hier om losstaande incidenten, waarbij geen verband is met de door uw aangehaalde asielmotieven. Bovendien is een klacht slechts een neerschrift van uw eigen verklaringen en geen bewijs dat de feiten zich effectief hebben voorgedaan zoals u beweerde. De medische documenten tonen niet aan dat u niet in staat zou zijn een persoonlijk onderhoud af te leggen op het CGVS en tonen evenmin aan dat u niet in staat zou zijn coherente verklaringen af te leggen. Zij tonen slechts aan dat u medisch wordt opgevolgd. U dient voor medische problemen die geen verband houden met uw asielmotieven beroep te doen op andere procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet, met name een verzoek tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven worden door verzoekende partijen op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Nu verzoekende partijen in gebreke blijven de door hen voorgehouden problemen met een criminele bende in El Salvador aannemelijk te maken, is hun betoog dat zij uit hoofde van die problemen deel uitmaken van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partijen geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de beoordeling van hun verzoeken onder punt 3.3.1 van dit arrest. In dit verband wijst de Raad er op dat verzoekende partijen niet kunnen volstaan met het verwijzen naar een risicoprofiel om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. In zoverre verzoekende partijen in algemene zin verwijzen naar de alomtegenwoordigheid van de bendes in El Salvador en de blootstelling van nagenoeg de hele bevolking aan het bende-gerelateerd geweld, dient te worden benadrukt dat dergelijke verwijzing niet volstaat om het bestaan van een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet in hun hoofde aan te tonen. Verzoekende partijen dienen dit risico *in concreto* aannemelijk te maken en blijven wat dit betreft in gebreke.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN